

i Folkethinget, hvad jeg udhævede før, at det var unyttigt for Folkethinget at bestjæftige sig med Maaden, hvorpaa Kompensationen skal staffles tilveie, saalænge vi ikke ere enige om det Punkt, hvor stort et Beløb der skal gaa af i Indtægterne ved Loldbloven, uden at der derfor skal gives Kompensation. Jeg skal ikke opholde det høie Thing længere. Jeg har udtalt i Hovedsagen, hvad jeg havde at sige, og jeg skal kun tilføie, at jeg ikke har følt mig overbevist ved noget af de Argumenter, som den ærede Ordfører har anført mod, hvad jeg har anført.

**Finanzministeren (Estrup):** Det har ikke været min Hensigt at ville udtale mig hverken for eller imod noget af de foreliggende Forslag, og naar jeg nu har taget Ordet, skyldes det alene den Række af Overraskelser, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har beredet mig gjennem sine Udtalelser. Da denne Sag var til 2den Behandling i det andet Thing, blev der fra Flertallets Ordførers Side gjort en Række Betragtninger gjældende saa overensstemmende med dem, det ærede Medlem kom med, at man paa mange Punkter skal have ondt ved at finde Forskjellen. Blandt Andet udtalte Flertallets Ordfører i det andet Thing, at de Forslag, som vare stillede, maatte betragtes som imødekommende Mæglingsforslag. Ligeoverfor denne Bemærkning fra den ærede Ordførers Side i det andet Thing udtalte jeg, at jeg meget tvivlede om, at Nogen udenfor Flertallet selv vilde erkjende dem for at være imødekommende Forslag. Jeg erkjender imidlertid nu, at jeg har regnet uden det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Broberg); men jeg haaber, at min Feilregning heller ikke skal gaa videre end netop dertil. Det ærede Medlem har gjentagne Gange udtalt, at han har ført Bevis for, at der i Gjærningen var viist en Imødekommen. Jeg tror, at det ærede Medlem er kommet meget let fra denne Argumentation. Hvorpaa støtter denne sig egentlig? Den støtter sig derpaa, at et Folkething i længst henvunden Tid har gjort et Forlangende om Medsættelse gjennem en Loldrevision af Statsindtægten paa 5 til 6 Millioner Kr. Det er det hele Bevis. Det er ikke det Folkething, der sidder nu, og heller ikke det Folkething, der gif forud for dette, nei, det er et Folkething, som sad for 7 til 8 Aar siden, som gjorde et — jeg tør vel sige efter dette Things Mening — saa urimeligt Forlangende, at dette Thing ikke engang vilde behandle dette Forslag, og det er en Fravigen fra det, man saaledes for 7 til 8 Aar siden vedtog i et Folkething, som det ærede Med-

lem nu hævder som en væsentlig Imødekommen fra det nuværende Folkethings Side. Jeg tror ikke, jeg behøver at udtale Mere for at vise, hvor lidet begrundet Paastanden fra det ærede Medlems Side om en virkelig Imødekommen er. Dertil kommer, at det fremhævede Forlangende jo ingenlunde er det Sidste, man har hørt fra Folkethingets Side, men det ærede Medlem maa jo vide, at der for to Samlinger siden fremkom fra Folkethinget et Forslag, som ingenlunde gif ud paa en Medsættelse af Statsindtægten paa 5 til 6 Millioner, men netop noiaagtig gif ud paa den Medsættelse, som Folkethinget nu har vedtaget. Ganste viist blev dette Forslag ikke behandlet af Thinget. Der foreligger ikke nogen Afstemning af Thinget derom, men naar det ærede Medlem vil se efter, hvilke Navne det var, der vare Bærere af dette Forslag, og hvilken Side af Folkethinget det er, som nu er Bærer af det Forslag, der her foreligger, saa tror jeg, at det ærede Medlem ikke vil kunne benægte, at der maa tages visse Hensyn til, hvad der dengang for to Samlinger siden fremkom som et privat Forslag i det andet Thing, og, som sagt, dette Forslag gif netop ud paa den samme Medsættelse i Statsindtægterne som det Forslag, der i dette Dieblit foreligger for dette Thing. Altsaa, fra for 2 Aar siden og indtil nu er der ikke viist nogenjomhelst Imødekommen paa dette Punkt fra den Side i Folkethinget, der var Bærer af Forslaget dengang. Men hint Forslag fra det andet Things Side adfyller sig meget væsentligt fra det, der nu foreligger, deri, at det i hint Forslag udtrykkelig var angivet, at Kompensationen skulde bringes tilveie gjennem en Olfkat og en Brændevinskat. Jeg tror altsaa, at man med mere Føie vilde kunne sige, at der her er en Tilbagevigen fra Folkethingets Standpunkt eller i alt Fald fra den Side af Folkethingets Standpunkt i 1880, end man vilde kunne sige, at der her er viist en væsentlig Imødekommen imod Landstingets tidligere Standpunkt. Dette er den ene Overraskelse, som det ærede Medlem beredte mig ved sin Udtalelse. Den anden Overraskelse var den, at han gjentagne Gange sagde, at det, som var Kardinalpunktet, altsaa det, som egentlig var det Væsentlige ved Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaal, var det, hvor stor en Nedgang der skulde tilveiebringes i Statsindtægterne. Jeg maa tilføie, at jeg tidligere har opfattet det ærede Medlems Stilling saaledes, at det, der idetmindste for ham var Kardinalpunktet, var gennem disse Revisionsforslag at faae bevirket saadanne Forandringer, som kunde